

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Петчленен състав

РЕШЕНИЕ № 10400

от 04.07.2019 г.

по адм. д. № 3032 / 2019 г.

Първоинстанционно решение: Решение № 9920 от 19.07.2018 г., постановено от Върховния административен съд, Второ отделение, по адм. д. № 1672 / 2017 г.

[Връзка към системата на Върховния административен съд](#)

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав - II колегия, в съдебно заседание на двадесет и трети май две хиляди и деветнадесета година в състав:

Председател: ГЕОРГИ КОЛЕВ

Членове: ГАЛИНА СОЛАКОВА
ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА
СЕВДАЛИНА ЧЕРВЕНКОВА
ВАСИЛКА ШАЛАМАНОВА

и с участието на прокурора Лиляна Кръстанова изслуша докладваното от председателя ГЕОРГИ КОЛЕВ по адм. дело № 3032/2019

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационни жалби на 1. министъра на околната среда и водите; 2. на Министерски съвет на Република България; 3. на “Енерго-Про България” ЕАД, “Българско акционерно дружество Гранитоид” АД, “ВЕЦ Своге” АД, “Благоевградска Бистрица” ООД и “Руно-Казанлък” ЕАД против решение № 9920/19.07.2018 г. на Върховния административен съд-второ отделение, постановено по адм. дело № 1672/2017 г., поправено с решение № 2225/15.02.2019 г. В касационните жалби се поддържат оплаквания за неправилност на съдебното решение поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост - отменителни основания по чл.209, т. 3 АПК.

Заклучението на представителя на Върховната административна прокуратура е за неоснователност на касационните жалби.

Върховният административен съд, петчленен състав-II колегия, намира касационните жалби за допустими - подадени срещу подлежащо на касационно обжалване решение, от страни по делото, за които то е неблагоприятно и в срока по чл.211, ал.1 АПК, а разгледани по същество за неоснователни.

С обжалваното решение тричленният състав на Върховния административен съд, второ отделение е обявил нищожността на параграф 5 от ПЗР на Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приет с Постановление 383 от 29 декември 2016 г. на Министерски съвет на Република България (в сила от 01 януари 2017 г., обн. ДВ, бр.2 от 06 януари 2017 г.) и е отхвърлил жалбата на “Енерго-Про България” ЕАД, “Българско акционерно дружество Гранитоид” АД, “ВЕЦ Своге” АД, “Благоевградска Бистрица” ООД, “Руно-Казанлък” ЕАД против чл. 1, ал. 1; чл. 3, ал. 1; чл. 4, ал. 2; чл. 11, ал. 3, ал.4 и ал.5; чл.14; параграф 3 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (Тарифата), приета с Постановление № 383 от 29 декември 2016 г. на Министерски съвет на Република България (в сила от 01 януари 2017 г., обн. ДВ, бр.2 от 06 януари 2017 г.). Съдът приема, жалбата за частично основателна относно оспорване на параграф 5 от ПЗР на Тарифата. Развити са доводи за допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, предвидени в чл. 14, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА), като съдът приема, че това нарушение е съществено. В останалата част жалбата е приета за неоснователна.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Оспорени в първоинстанционното производство са чл. 1, ал. 1; чл. 3, ал. 1; чл. 4, ал. 2; чл. 11, ал. 3, ал. 4 и ал. 5; чл. 14; параграф 3 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване (Тарифата), приета с Постановление № 383 от 29 декември 2016 г. на Министерски съвет на Република България (в сила от 01 януари 2017 г., обн. ДВ, бр.2 от 06 януари 2017 г.). Правилно решаващият тричленен състав на ВАС – второ отделение приема, че жалбата е частично основателна относно оспорване на параграф 5 от ПЗР на Тарифата, тъй като са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – нарушена е разпоредбата на чл.14, ал.2 ЗНА. Аргумент на съда при определяне на нарушението е, че в случая Тарифата е издадена въз основа на законовата делегация на чл. 194, ал. 6 от Закона за водите и параграф 62, ал. 2 и ал. 4 от ПЗР на ЗИД от ЗВ (ДВ бр.58 от 2015 г.) и другите относими разпоредби на ЗВ и не е дадено обратно действие във времето по реда на чл. 14, ал. 2 ЗНА. Решаващият състав е взел предвид също, че Тарифата не е публикувана в “Държавен вестник” “вокацио легис” преди 01 януари 2017 г. Липсата на обнародване се е отразило върху валидността на акта и е довело до много тежко и съществено нарушение на административнопроизводствените правила и правилно съдът приема, че то е съществено нарушение на процесуалните правила и е обявил нищожността на параграф 5 от ПЗР на Тарифата.

Правилно съдът приема, че оспореният подзаконов нормативен акт е приет от компетентния административен орган и в съответствие със законовата делегация на чл. 194, ал.6 от ЗВ и параграф 62, ал. 2 от ПЗР на ЗВ.

Правилно съдът е отбелязал, че не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и не е ограничено участието на правните субекти с определянето на по-кратък срок за обществени консултации. Установено е по

делото, че направените предложения и възражения в процедурата по изработването и публикуването на проекта, и приемането на оспорения подзаконов нормативен акт, са обсъдени и са изложени мотиви относно основателността, респ. неоснователността им и защо не се възприемат. Правилен е и изводът на тричленният състав на Върховния административен съд, че относно разграничението на таксите за ВЕЦ са изложени подробни мотиви, които са в съответствие с регламентацията в чл.192, ал. 1 и ал.2, т.1-3 и ал. 3 от ЗВ и чл.192а, ал.1 ЗВ, чл.192б, ЗВ и чл. 192в ЗВ относно принципите и целите на икономическото регулиране и съобразяване на таксите с икономическия анализ на водоползване и за осигуряване на приноса на всички ползватели към възстановяване на разходите за водни услуги, водния ресурс и околната среда с оглед на специфика на дейността на различните водоползватели.

При неоснователност на оплакванията в касационните жалби, решението следва да бъде оставено в сила, водим от което и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Върховният административен съд, петчленен състав-II колегия,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 9920/19.07.2018 г. на Върховния административен съд-второ отделение, постановено по адм. дело № 1672/2017 г., поправено с решение № 2225/15.02.2019 г.

Решението е окончателно.

[Връзка към системата на Върховния административен съд по настоящото решение](#)